

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่องแผนการประชาสัมพันธ์ของสำนักงานประกันสังคม ความรู้และการใช้ประโยชน์จากข่าวสารการประกันสังคมของผู้ประกันตนในสถานประกอบการขนาดเล็กในเขตกรุงเทพมหานคร มีการกำหนดรูปแบบการวิจัยเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์แผนแม่บทการประชาสัมพันธ์

เป็นการวิจัยโดยทำการวิเคราะห์แผนแม่บทการประชาสัมพันธ์ของสำนักงานประกันสังคม ๒ ปีที่ 1 (พ.ศ. 2538 - 2539) และ ๒ ปีที่ 2 (พ.ศ. 2540 - 2544) โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะศึกษาขอบเขตและทิศทางในการดำเนินการของแผน

ส่วนที่ 2 การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก

ทำการสัมภาษณ์คณะอนุกรรมการฝ่ายประชาสัมพันธ์ของสำนักงานประกันสังคมที่มีส่วนในการกำหนดแผนการประชาสัมพันธ์ พร้อมทั้งคณะทำงานจัดทำแผนแม่บทการประชาสัมพันธ์ สำนักงานประกันสังคม ๒ ปีที่ 1 (พ.ศ. 2538 - 2539) และ ๒ ปีที่ 2 (พ.ศ. 2540 - 2544) และเจ้าหน้าที่ในระดับปฏิบัติงานเกี่ยวกับลักษณะการดำเนินงานประชาสัมพันธ์ ตลอดจนปัญหาอุปสรรคในการประชาสัมพันธ์กับผู้ประกันตน และการประเมินผลของสำนักงานประกันสังคม โดยนำเสนอข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้มาวิเคราะห์ตามแนวคิด ทฤษฎี ซึ่งได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. คณะอนุกรรมการฝ่ายประชาสัมพันธ์ของสำนักงานประกันสังคม
2. คณะทำงานจัดทำแผนแม่บทการประชาสัมพันธ์สำนักงานประกันสังคม ๒ ปีที่ 1

(พ.ศ. 2538 - 2539) และฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2540 - 2544)

3. เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานในศูนย์สารนิเทศ สำนักงานประกันสังคม

ตัวแปรในการวิจัย

การวางแผนประชาสัมพันธ์ การดำเนินงาน สื่อที่ใช้ ปัญหาอุปสรรค การประเมินผลตลอดจนข้อเสนอแนะในการประชาสัมพันธ์เรื่องการประกันสังคมในสำนักงานประกันสังคม

ประเภทของข้อมูล

การวิจัยได้แบ่งประเภทของข้อมูลออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เป็นข้อมูลที่ได้มาจากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก โดยมีแบบสัมภาษณ์ที่ใช้ในการประกอบการสัมภาษณ์ในแต่ละบุคคล เพื่อศึกษาถึงการวางแผนประชาสัมพันธ์ การดำเนินงานภายในหน่วยงาน สื่อที่ใช้ ปัญหาอุปสรรคการติดตามประเมินผลและข้อเสนอแนะในการประชาสัมพันธ์เรื่องการประกันสังคม

2. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ได้แก่เอกสารข้อมูลทางราชการที่พิมพ์เผยแพร่โดยสำนักงานประกันสังคม เช่นหนังสือรายงานประจำปีของสำนักงานประกันสังคม สื่อสิ่งพิมพ์ที่จัดทำโดยสำนักงานประกันสังคม แผนแม่บทการประชาสัมพันธ์ของสำนักงานประกันสังคม หนังสือสรุปรายงานประจำปีของกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม นอกจากนี้ยังได้ค้นคว้าจากเอกสาร หนังสือ บทความและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสำนักงานประกันสังคม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกในระดับ

1. คณะอนุกรรมการฝ่ายประชาสัมพันธ์ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจาก คณะกรรมการประกันสังคมมีวาระ 2 ปี เป็นผู้ที่มีบทบาทในการกำหนดแผนแม่บทการประชาสัมพันธ์ของสำนักงานประกันสังคม

2. คณะทำงานจัดทำแผนแม่บทการประชาสัมพันธ์ สำนักงานประกันสังคม

3. เจ้าหน้าที่ในศูนย์สารนิเทศ สำนักงานประกันสังคม

วิธีการตรวจสอบข้อมูล

การตรวจสอบความน่าเชื่อถือ (Reliability) ผู้วิจัยได้ออกแบบสอบถามโดยคำนึงถึงเรื่องที่จะทำการศึกษาเป็นหลักรวมทั้งแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง และได้ทำการตรวจสอบความน่าเชื่อถือของข้อมูลการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกในระหว่างผู้ให้สัมภาษณ์ด้วยกัน (Cross check)

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มานำเสนอในลักษณะการพรรณนา (Descriptive Method) ถึงข้อมูลข้อเท็จจริงต่าง ๆ และความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดทำแผนแม่บทฉบับที่ 1 และฉบับที่ 2 การดำเนินงานตามแผนการประชาสัมพันธ์ของสำนักงานประกันสังคม ปัญหาอุปสรรคในการประชาสัมพันธ์กับผู้ประกันตน การติดตามประเมินผล งบประมาณ และข้อเสนอแนะ

ส่วนที่ 3 การวิจัยเชิงสำรวจ

เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อศึกษาการเปิดรับข่าวสาร ความรู้และการนำไปใช้ประโยชน์จากข่าวสารของผู้ประกันตนที่ทำงานในสถานประกอบการขนาดเล็กที่มีขนาดตั้งแต่ 10 คนขึ้นไปแต่ไม่เกิน 50 คนในเขตกรุงเทพมหานคร เป็นการวัดเพียงครั้งเดียว (One-Shot Descriptive Study) และใช้แบบสอบถามประกอบการสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ประชากร

จำนวนผู้ประกันตนที่ทำงานอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครทั้งหมดมีจำนวน 2,266,842 คน สำหรับประชากรที่ศึกษา ผู้วิจัยสนใจศึกษาเฉพาะผู้ประกันตนที่ทำงานอยู่ในสถานประกอบการขนาดเล็กที่มีลูกจ้างตั้งแต่ 10 คนขึ้นไปแต่ไม่เกิน 50 คน ซึ่งจะมีผู้ประกันตนเป็นจำนวน 437,777 คน ซึ่งทำงานอยู่ในสถานประกอบการขนาดเล็กจำนวน 19,709 แห่ง (ข้อมูลจากสำนักงานประกันสังคม ในเดือนธันวาคม พ.ศ. 2540)

กลุ่มตัวอย่าง

การเลือกขนาดกลุ่มตัวอย่าง จะใช้วิธีคำนวณตามสูตร ดังนี้ (วิเชียร เกตุสิงห์ , 2537)

$$n = \frac{N}{(1 + Ne^2)}$$

- n = คือ ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
 N = คือ จำนวนประชากร
 e = คือ ความผิดพลาดไม่เกิน 5 % มีค่าเท่ากับ 0.05
 N = 437,777

จากการคำนวณจะได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง 400 คน โดยมีระดับนัยสำคัญ 0.05 แต่จากการเก็บรวบรวมแบบสอบถามได้กลับคืนมาจำนวน 442 ชุด

วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ในการเลือกกลุ่มตัวอย่าง จะศึกษาจากสถานประกอบการขนาดเล็กในเขตกรุงเทพมหานครจากประเภทของสถานประกอบการทั้งหมด 16 หมวด 131 ประเภท (แบ่งประเภทสถานประกอบการในลักษณะการเรียกเก็บเงินสมทบ กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม) จะเลือกกลุ่มตัวอย่างจากสถานประกอบการขนาดเล็ก ที่มีขนาดพนักงานตั้งแต่ 10 คนขึ้นไป แต่ไม่เกิน 50 คน โดยวิธี

1. จากสถานประกอบการทั้งหมด 131 ประเภท เลือกสถานประกอบการจำนวนร้อยละ 10 โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จะได้สถานประกอบการ 13 ประเภท

2. แยกแบบสอบถามแก่ผู้ประกอบการจำนวน 50 ชุด ต่อหนึ่งสถานประกอบการ โดยเลือกพนักงาน / ลูกจ้าง ซึ่งเป็นผู้ประกอบการในสถานประกอบการขนาดเล็กจะเป็นจำนวน 650 ชุดจากสถานประกอบการขนาดเล็ก 13 ประเภท ดังนี้

2.1 สถานประกอบการประเภทการผลิตเครื่องตี การผลิต ถนอมอาหาร ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น

2.2 สถานประกอบการประเภทการปั่น การทอ การฟอก การย้อม การพิมพ์ การแต่งสำเร็จเส้นใยหรือผ้า การผลิตกระสอบ พรม สิ่งถักทอปูลาด ตาข่าย แห อวน เชือก และผลิตภัณฑ์จากเส้นใย โดยใช้เครื่องจักร

2.3 สถานประกอบการประเภทการผลิตเครื่องแต่งกายสำเร็จรูปจากผ้า รวมทั้งการผลิตผลิตภัณฑ์อื่นจากผ้าซึ่งมิได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น

2.4 สถานประกอบการประเภทการผลิตเครื่องเรือน เครื่องตกแต่ง เครื่องใช้ หรือผลิตภัณฑ์จากไม้ซึ่งมิได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น

2.5 สถานประกอบการประเภทการผลิตสบู่ แชมพู ยาสีฟัน เทียน น้ำมันหอม
เครื่องสำอาง ผงซักฟอก ผลิตภัณฑ์ที่ใช้ทำความสะอาดหรือดับกลิ่น

2.6 สถานประกอบการประเภทการผลิตผลิตภัณฑ์พลาสติก หรือการผลิต
ผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ที่คล้ายคลึง

2.7 สถานประกอบการประเภทการหล่อหล่อโลหะ การกลึงโลหะ

2.8 สถานประกอบการประเภทการผลิต การประกอบ การซ่อมเครื่องมือ เครื่อง
ใช้ที่ใช้ไฟฟ้ารวมทั้งอุปกรณ์ซึ่งมิได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น

2.9 สถานประกอบการประเภทการบรรจุหีบห่อ นายหน้าขนส่ง การตรวจสอบ
สินค้า

2.10 สถานประกอบการประเภทการค้าวัสดุก่อสร้าง

2.11 สถานประกอบการประเภทการผลิตกระจก เครื่องแก้ว หลอดไฟฟ้า

2.12 สถานประกอบการประเภทบริการติดตั้งระบบไฟฟ้า และอุปกรณ์การสื่อสาร

2.13 สถานประกอบการประเภทบริการรักษาความปลอดภัย สำนักงานนักสืบ
บริการสุขภาพ การทำความสะอาด การบำรุงรักษาสถานที่หรือบริการอื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกัน

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

การกำหนดตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม สามารถแจกแจงตามสมมติฐานได้ดังนี้
สมมติฐานที่ 1 ผู้ประกันตนที่มีลักษณะประชากรต่างกัน จะมีการเปิดรับข่าวสาร ความรู้
และการใช้ประโยชน์จากข่าวสารแตกต่างกัน

ตัวแปรอิสระ ลักษณะทางประชากร

ตัวแปรตาม การเปิดรับข่าวสาร ความรู้และการใช้ประโยชน์จากข่าวสาร

สมมติฐานที่ 2 การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการประกันสังคม มีความสัมพันธ์กับความรู้
เรื่องการประกันสังคม

ตัวแปรอิสระ การเปิดรับข่าวสารเรื่องการประกันสังคม

ตัวแปรตาม ความรู้เรื่องการประกันสังคม

สมมติฐานที่ 3 การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการประกันสังคม มีความสัมพันธ์กับการใช้
ประโยชน์จากข่าวสารการประกันสังคม

ตัวแปรอิสระ การเปิดรับข่าวสารเรื่องการประกันสังคม

ตัวแปรตาม การใช้ประโยชน์จากข่าวสารการประกันสังคม

สมมติฐานที่ 4 ความรู้เรื่องการประกันสังคมมีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์จากข่าวสารการประกันสังคม

ตัวแปรอิสระ ความรู้เรื่องการประกันสังคม

ตัวแปรตาม การใช้ประโยชน์จากข่าวสารการประกันสังคม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลจากการวิจัย คือ การสัมภาษณ์และแบบสอบถามที่เกี่ยวข้องกับลักษณะของแบบสอบถามปลายเปิด โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 4 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ อายุ เพศ สถานภาพทางครอบครัว ระดับการศึกษา ตำแหน่งงาน รายได้จำนวน 7 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการประกันสังคม ได้แก่ ความบ่อยครั้งในการรับข่าวสารจากสื่อมวลชนแต่ละประเภท และสื่อบุคคล จำนวน 10 ข้อ

ตอนที่ 3 เป็นคำถามที่วัดความรู้ข่าวสารการประกันสังคม จำนวน 20 ข้อ

ตอนที่ 4 เป็นคำถามที่วัดการนำข่าวสารที่ได้รับของกลุ่มตัวอย่างไปใช้ประโยชน์จากข่าวสารการประกันสังคม จำนวน 12 ข้อ

การทดสอบเครื่องมือ

เมื่อสร้างแบบสอบถามแล้ว จะนำไปทดลองใช้ (Pre - test) กับผู้ประกันตนในสถานประกอบการขนาดเล็กในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 30 คน เพื่อตรวจสอบว่าคำถามแต่ละข้อมีความเหมาะสม มีการนำข้อมูลที่ได้จากการทดลองไปคำนวณหาค่าความน่าเชื่อถือ ดังนี้

1. การเปิดรับข่าวสารการประกันสังคม

เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ใช้สูตร Coefficient alpha ของ Cronbach คือ

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left\{ 1 - \frac{\sum V_i}{V_t} \right\}$$

k คือ จำนวนข้อ

V_i คือ ความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ

V_t คือ ความแปรปรวนของคะแนนรวมทุกข้อ

2. ความรู้เรื่องการประกันสังคม

การคำนวณหาค่าความน่าเชื่อถือได้ ใช้สูตรคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder Richardson's Method) สำหรับแบบทดสอบที่มีการให้คะแนนแต่ละข้อเป็น 0, 1 ใช้สูตรดังนี้

$$KR_{21} = r_{tt} = \frac{k}{k-1} \left\{ 1 - \frac{\bar{X}(k-\bar{X})}{KS^2} \right\}$$

K คือ จำนวนข้อ

S คือ ความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งฉบับที่ได้จากการทดสอบ

X คือ คะแนนเฉลี่ย

3. การใช้ประโยชน์ของข่าวสารการประกันสังคม

เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ใช้สูตร Coefficient alpha ของ Cronbach คือ

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left\{ 1 - \frac{\sum V_i}{V_t} \right\}$$

K คือ จำนวนข้อ

V_i คือ ความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ

V_t คือ ความแปรปรวนของคะแนนรวมทุกข้อ

จากการทดสอบความน่าเชื่อถือของแบบสอบถาม ผลการคำนวณหาความเชื่อมั่นของเครื่องมือได้ดังนี้

1. การเปิดรับข่าวสาร = 0.7843
2. ความรู้เรื่องการประกันสังคม = 0.7926
3. การใช้ประโยชน์จากข่าวสาร = 0.9899

ค่าที่สอบถามได้อยู่ในเกณฑ์สูงมากพอที่จะนำไปเก็บข้อมูลได้

เกณฑ์การให้คะแนน

1. การเปิดรับข่าวสารการประกันสังคมจากสื่อมวลชน

เป็นการวัดความบ่อยครั้งในการเปิดรับข่าวสารการประกันสังคมจากสื่อมวลชน

1.1 ความบ่อยครั้งในการรับฟังวิทยุ

มากกว่าสัปดาห์ละ 2 ครั้ง	= 5 คะแนน	มีความสนใจเปิดรับข่าวสารสูงมาก
สัปดาห์ละ 1 - 2 ครั้ง	= 4 คะแนน	มีความสนใจเปิดรับข่าวสารสูง
เดือนละ 1 - 3 ครั้ง	= 3 คะแนน	มีความสนใจเปิดรับข่าวสารปานกลาง
2 เดือนต่อ 1 ครั้ง	= 2 คะแนน	มีความสนใจเปิดรับข่าวสารต่ำ
นานกว่า 2 เดือนต่อ 1 ครั้ง	= 1 คะแนน	มีความสนใจเปิดรับข่าวสารต่ำมาก
ไม่เคยฟังเลย	= 0 คะแนน	ไม่มีความสนใจเปิดรับข่าวสารเลย

1.2 ความบ่อยครั้งในการดูข่าวสารจากสื่อโทรทัศน์

มากกว่าสัปดาห์ละ 2 ครั้ง	= 5 คะแนน	มีความสนใจเปิดรับข่าวสารสูงมาก
สัปดาห์ละ 1 - 2 ครั้ง	= 4 คะแนน	มีความสนใจเปิดรับข่าวสารสูง
เดือนละ 1 - 3 ครั้ง	= 3 คะแนน	มีความสนใจเปิดรับข่าวสารปานกลาง
2 เดือนต่อ 1 ครั้ง	= 2 คะแนน	มีความสนใจเปิดรับข่าวสารต่ำ
นานกว่า 2 เดือนต่อ 1 ครั้ง	= 1 คะแนน	มีความสนใจเปิดรับข่าวสารต่ำมาก
ไม่เคยดูเลย	= 0 คะแนน	ไม่เคยเปิดรับข่าวสารเลย

1.3 ความบ่อยครั้งในการอ่านหนังสือพิมพ์

มากกว่าสัปดาห์ละ 2 ครั้ง	= 5 คะแนน	มีความสนใจเปิดรับข่าวสารสูงมาก
สัปดาห์ละ 1 - 2 ครั้ง	= 4 คะแนน	มีความสนใจเปิดรับข่าวสารสูง
เดือนละ 1 - 3 ครั้ง	= 3 คะแนน	มีความสนใจเปิดรับข่าวสารปานกลาง
2 เดือนต่อ 1 ครั้ง	= 2 คะแนน	มีความสนใจเปิดรับข่าวสารต่ำ
นานกว่า 2 เดือนต่อ 1 ครั้ง	= 1 คะแนน	มีความสนใจเปิดรับข่าวสารต่ำมาก
ไม่เคยอ่านเลย	= 0 คะแนน	ไม่เคยเปิดรับข่าวสารเลย

2. การเปิดรับข่าวสารการประกันสังคมจากสื่อเฉพาะกิจของสำนักงานประกันสังคม

เป็นการวัดความบ่อยครั้งในการได้รับข่าวสารจากสื่อเฉพาะกิจของสำนักงานประกัน

สังคมมากกว่า

สัปดาห์ละ 2 ครั้ง	= 5 คะแนน	มีความสนใจเปิดรับข่าวสารสูงมาก
-------------------	-----------	--------------------------------

สัปดาห์ละ 1 - 2 ครั้ง	= 4 คะแนน	มีความสนใจเปิดรับข่าวสารสูง
เดือนละ 1 - 3 ครั้ง	= 3 คะแนน	มีความสนใจเปิดรับข่าวสารปานกลาง
2 เดือนต่อ 1 ครั้ง	= 2 คะแนน	มีความสนใจเปิดรับข่าวสารต่ำ
นานกว่า 2 เดือนต่อ 1 ครั้ง	= 1 คะแนน	มีความสนใจเปิดรับข่าวสารต่ำมาก
ไม่เคยได้รับเลย	= 0 คะแนน	ไม่เคยเปิดรับข่าวสารเลย

3. การเปิดรับข่าวสารทางประกันสังคมจากสื่อเฉพาะกิจทางด้านสิ่งพิมพ์สำนักงานประกัน

สังคม

2 เดือนต่อ 1 ครั้ง	= 5 คะแนน	มีความสนใจเปิดรับข่าวสารสูงมาก
3 เดือนต่อ 1 ครั้ง	= 4 คะแนน	มีความสนใจเปิดรับข่าวสารสูง
4 เดือนต่อ 1 ครั้ง	= 3 คะแนน	มีความสนใจเปิดรับข่าวสารปานกลาง
5 เดือนต่อ 1 ครั้ง	= 2 คะแนน	มีความสนใจเปิดรับข่าวสารต่ำ
6 เดือนต่อ 1 ครั้ง	= 1 คะแนน	มีความสนใจเปิดรับข่าวสารต่ำมาก
ไม่เคยได้รับเลย	= 0 คะแนน	ไม่เคยเปิดรับข่าวสารเลย

4. การรับทราบข่าวสารทางประกันสังคมจากสื่อบุคคล

วัดความบ่อยครั้งในการเปิดรับข่าวสารจากสื่อบุคคล

4.1 จากสมาชิกในครอบครัว

มากกว่าสัปดาห์ละ 2 ครั้ง	= 5 คะแนน	มีความสนใจเปิดรับข่าวสารสูงมาก
สัปดาห์ละ 1 - 2 ครั้ง	= 4 คะแนน	มีความสนใจเปิดรับข่าวสารสูง
เดือนละ 1 - 3 ครั้ง	= 3 คะแนน	มีความสนใจเปิดรับข่าวสารปานกลาง
2 เดือนต่อ 1 ครั้ง	= 2 คะแนน	มีความสนใจเปิดรับข่าวสารต่ำ
นานกว่า 2 เดือนต่อ 1 ครั้ง	= 1 คะแนน	มีความสนใจเปิดรับข่าวสารต่ำมาก
ไม่เคยพูดคุยเลย	= 0 คะแนน	ไม่เคยเปิดรับข่าวสารเลย

4.2 จากเพื่อนร่วมงาน

มากกว่าสัปดาห์ละ 2 ครั้ง	= 5 คะแนน	มีความสนใจเปิดรับข่าวสารสูงมาก
สัปดาห์ละ 1 - 2 ครั้ง	= 4 คะแนน	มีความสนใจเปิดรับข่าวสารสูง
เดือนละ 1 - 3 ครั้ง	= 3 คะแนน	มีความสนใจเปิดรับข่าวสารปานกลาง
2 เดือนต่อ 1 ครั้ง	= 2 คะแนน	มีความสนใจเปิดรับข่าวสารต่ำ

ไม่เคยพูดคุยเลย

= 0 คะแนน ไม่เคยเปิดรับข่าวสารเลย

เกณฑ์การให้คะแนนระดับการเปิดรับข่าวสารเรื่องการประกันสังคม จากสื่อมวลชน
สื่อเฉพาะกิจของสำนักงานประกันสังคม สื่อเฉพาะกิจทางสิ่งพิมพ์ และสื่อบุคคล

สูงมาก	=	5	คะแนน
สูง	=	4	คะแนน
ปานกลาง	=	3	คะแนน
ต่ำ	=	2	คะแนน
ต่ำมาก	=	1	คะแนน
ไม่เคยเลย	=	0	คะแนน

โดยมีเกณฑ์การแบ่งระดับการเปิดรับข่าวสารจากสื่อทุกชนิดออกเป็น 5 ระดับ คือ

คะแนนในระดับ	น้อยกว่า 1.50	มีระดับต่ำมาก
คะแนนในระดับ	1.50 - 2.49	ต่ำ
คะแนนในระดับ	2.50 - 3.49	ปานกลาง
คะแนนในระดับ	3.50 - 4.49	สูง
คะแนนในระดับ	4.50 - 5.00	สูงมาก

5. ความรู้เรื่องการประกันสังคม วัดระดับความรู้ ความเข้าใจในเรื่องการประกันสังคม

ผู้ตอบถูกจะได้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน

เกณฑ์การแบ่งระดับความรู้แบ่งเป็น 3 ระดับ คือ

ความรู้ในระดับต่ำ $\bar{X} - 0.5 SD$

ความรู้ในระดับปานกลาง ค่าที่อยู่ระหว่าง $\bar{X} \pm 0.5 SD$

ความรู้ในระดับสูง $\bar{X} + 0.5 SD$

จากการคำนวณพบว่า ค่าระดับคะแนนต่ำกว่า 8.79 คือผู้มีความรู้ระดับต่ำ

ผู้ที่มีคะแนนอยู่ที่ระดับ 8.79-12.53 คือผู้มีความรู้ระดับปานกลาง

ผู้ที่มีคะแนนมากกว่า 12.53 คือผู้มีความรู้ระดับสูง

6. การนำไปใช้ประโยชน์จากข่าวสารการประกันสังคม

เป็นการวัดการใช้ประโยชน์จากข่าวสาร โดยใช้มาตราวัดแบบ Likert Scale โดยแบ่ง
ระดับการนำไปใช้เป็น 5 ระดับดังนี้คะแนนในระดับ

นำไปใช้ประโยชน์มากที่สุด	=	5 คะแนน
นำไปใช้ประโยชน์มาก	=	4 คะแนน
นำไปใช้ประโยชน์ปานกลาง	=	3 คะแนน
นำไปใช้ประโยชน์น้อย	=	2 คะแนน
ไม่ได้ใช้ประโยชน์เลย	=	1 คะแนน

โดยมีเกณฑ์การแบ่งระดับการนำไปใช้ประโยชน์จากชาวสวการประกันสังคม 5

ระดับคือ

ระดับต่ำมาก	หมายถึง ค่าเฉลี่ยของการนำไปใช้ประโยชน์น้อยกว่า	1.50
ระดับต่ำ	หมายถึง ค่าเฉลี่ยของการนำไปใช้ประโยชน์อยู่ระหว่าง	1.51 - 2.49
ระดับปานกลาง	หมายถึง ค่าเฉลี่ยของการนำไปใช้ประโยชน์อยู่ระหว่าง	2.50 - 3.49
ระดับสูง	หมายถึง ค่าเฉลี่ยของการนำไปใช้ประโยชน์อยู่ระหว่าง	3.50 - 4.49
ระดับสูงมาก	หมายถึง ค่าเฉลี่ยของการนำไปใช้ประโยชน์อยู่ระหว่าง	4.50 - 5.00

เกณฑ์การแบ่งระดับค่าสหสัมพันธ์แบ่งออกเป็น 5 ระดับ คือ

ระดับต่ำมาก	หมายถึง มี ค่าสหสัมพันธ์ต่ำกว่า	0.20
ระดับต่ำ	หมายถึง มีค่าสหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง	0.20 - 0.40
ระดับปานกลาง	หมายถึง มีค่าสหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง	0.41 - 0.60
ระดับสูง	หมายถึง มีค่าสหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง	0.61 - 0.80
ระดับสูงมาก	หมายถึง มีค่าสหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง	0.81 - 1.00

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยอาศัยผู้ช่วยวิจัยที่ได้รับการอบรมเก็บรวบรวมข้อมูลจนครบทุกสถานประกอบการ

การวิเคราะห์และการนำเสนอข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา (Descriptive Method) เพื่ออธิบายในส่วนของ ลูกจ้าง ผู้ประกันตนและเพื่ออธิบายลักษณะของข้อมูลส่วนตัว คือ เพศ อายุ สถานภาพครอบครัว ระดับการศึกษา ตำแหน่งงาน รายได้ต่อเดือน ปริมาณการเปิดรับข่าวสาร ความรู้และการใช้ ประโยชน์ โดยหาค่าร้อยละ และคะแนนเฉลี่ย นำเสนอข้อมูลด้วยการแจกแจงความถี่

2. การทดสอบสมมติฐาน

การทดสอบสมมติฐานข้อ 1 ใช้ t - test และการวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA)

เพื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยในกลุ่มตัวแปรอิสระที่เป็นลักษณะประชากร และตัวแปรตาม ในด้านการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ และการใช้ประโยชน์จากข่าวสาร

การทดสอบสมมติฐานข้อ 2 - 4 ใช้สถิติ Pearson's Product Moment Correlation Coefficient ในการวิเคราะห์เพื่อหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม

การประมวลผลข้อมูล

เมื่อเก็บข้อมูลเรียบร้อยแล้ว นำไปประมวลผลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS PC⁺ เพื่อคำนวณค่าสถิติต่าง ๆ ที่ต้องการใช้ในการวิจัย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย